

25 Ιουνίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΑΡΝΑΚΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 459/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Εκτελεστή πράξη — Όροι εκτελεσιμότητας — Μη εκτελεστές οι προσβαλλόμενες "πράξεις" στην κριθείσα περίπτωση και εκτός δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Οι αιτητές εμφάνισαν τους καθ' ων η αίτηση να έχουν πάρει τρεις συναφείς εκτελεστές αποφάσεις σε σχέση με άδεια για τοποθέτηση ειδών θαλάσσιας άθλησης στην παραλία των Φοινικούδων στη Λάρνακα και με την προσφυγή τους προσέβαλαν το κύρος τους.

Η θέση των καθ' ων η αίτηση ήταν πως δεν έχει ληφθεί οποιαδήποτε εκτελεστή απόφαση προσβλητή κατά το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Δεν περιέχεται σε οποιαδήποτε από τις επίδικες επιστολές έκφραση βούλησης προς παραγωγή έννομου αποτελέσματος. Οι επιστολές δεν απέβλεψαν, ούτε επέφεραν τη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάργηση οποιασδήποτε νομικής κατάστασης, εξ ου και δε στάληκαν κατ' εφαρμογή οποιασδήποτε απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου αλλά με πρωτοβουλία του Δημάρχου, για να εγείρουν οι αιτητές και ζήτημα αρμοδιότητας.

2. Η αφορμή τις προειδοποιήσεις για μετακίνηση των ειδών του

5 πρώτου αιτητή από την παραλία, εκδηλώθηκε αντιγνωμία ως προς το αν νόμιμα ή παράνομα τα είδη εκείνα βρίσκονταν εκεί. Δεν εμπίπτει στην δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου στα πλαίσια του Άρθρου 146 του Συντάγματος ο έλεγχος της ορθότητας γνώμης που εκφράζεται, αλλά ούτε και η διασφάλιση της άσκησης δικαιώματος που ο πολίτης ισχυρίζεται ότι έχει εκ του Νόμου. Το γεγονός της έκδοσης των αδειών για το 1990 και 1991 δε διαφοροποιεί τα πράγματα.

10 Ανεξάρτητα από το αν υποδηλώνουν διαφορετική αντίκρουση του θέματος κατά την εποχή εκείνη, κακώς και αντίθετα προς το Νόμο, ή αποτελούν ρύθμιση στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου, όπως διαξενκτικά υποστηρίζουν οι καθ' ων η αίτηση.

15 3. Οι επιστολές που αναφέρθηκαν δεν περιέχουν εκτελεστές αποφάσεις και η προσφυγή δεν εγείρει θέμα σε σχέση με το οποίο μπορεί να ασκηθεί η αναθεωρητική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

20

Αναφερόμενη υπόθεση:

Rouhi v. Republic, 2 R.S.C.C. 84.

25 **Προσφυγή.**

30 Προσφυγή με την οποία οι αιτητές προσβάλλουν τρεις συναφείς εκτελεστές αποφάσεις των καθ' ων η αίτηση αναφορικά με άδεια για τοποθέτηση ειδών θαλάσσιας άθλησης στην παραλία των Φοινικούδων στη Λάρινακα.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Γ. Μ. Νικολαΐδης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

40 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές εμφανίζουν τους καθ' ων η αίτηση να πήραν τρεις συναφείς εκτελεστές αποφάσεις σε σχέση με άδεια για τοποθέτηση ειδών θαλάσσιας άθλησης στην παραλία των Φοινικούδων στη Λάρινακα και με την προσφυγή τους προσβάλλουν το κύρος τους.

Προέχει η εξέταση της θέσης των καθ' ων η αίτηση πως δεν

έχει ληφθεί οποιαδήποτε εκτελεστή απόφαση προσβλητή κατά το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

Συνοψίζω τα ουσιώδη γεγονότα. Ο Δήμος Λάρνακος είναι, κατά τον περι Προστασίας της Παραλίας Νόμο Κεφ. 59, όπως τροποποιήθηκε (βλ. ειδικά τον τροποποιητικό Νόμο 21/87) η Αρμόδια Αρχή για την έκδοση αδειών της συζητούμενης φύσης στη Λάρνακα. Με τον τροποποιητικό Νόμο του 1990 (Ν. 11/90), ανεστάλει, για την περίοδο μεταξύ 1 Ιανουαρίου 1990 και 31 Δεκεμβρίου 1990 η χορήγηση ή ανανέωση οποιασδήποτε τέτοιας άδειας. Ταυτόχρονα, νομοθετήθηκε η συνέχιση της ισχύος, μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1990, αδειών που είχαν εκδοθεί ή ανανεωθεί πριν την 31 Δεκεμβρίου 1989. Με σειρά από τροποποιήσεις που ακολούθησαν, η 31 Δεκεμβρίου 1990 τόσο ως ημερομηνία λήξης της αναστολής όσο και ως ημερομηνία συνέχισης της ισχύος αδειών που είχαν εκδοθεί πριν την 31 Δεκεμβρίου 1989, παρεκτάθη μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1992. (Βλ. Ν. 251/90, 40/91, 87/91, 234/91, 15(I)92, 41(I)92, 61(I)92).

Δεν είχε εκδοθεί άδεια στο όνομα των αιτητών πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1989. Είναι όμως η αφετηριακή τους θέση πως, ήταν, κατά τον ουσιώδη χρόνο της κατ' ισχυρισμό έκδοσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων, αδειούχοι κατά το Νόμο, ως εξής: Είχε εκδοθεί τέτοια άδεια, πριν από την κρίσιμη ημερομηνία, στο όνομα κάποιου Λοϊζου Λοϊζου. Στις 12 Απριλίου 1990 ο πρώτος αιτητής αγόρασε τα είδη θαλάσσιας άθλησης του Λοϊζου Λοϊζου και ζήτησε την έκδοση άδειας για το 1990, στο όνομά του. Οι καθ' ων η αίτηση ικανοποίησαν το αίτημά του. Το ίδιο και για το 1991.

Στις 27 Σεπτεμβρίου 1991 ο αιτητής πληροφόρησε τους καθ' ων η αίτηση ότι η επιχείρησή του ανελήφθη από την αιτήτρια εταιρεία μόνοι μέτοχοι της οποίας ήταν ο ίδιος και η συζυγός του. Ζήτησε να θεωρείται η εταιρεία ως "συνεργάτης" των καθ' ων η αίτηση προκειμένου να απολαμβάνει εκείνη τα δικαιώματά του και, βέβαια, να επωμίζεται τις ανάλογες υποχρεώσεις. Οι καθ' ων η αίτηση περιορίστηκαν σε γνωστοποίηση λήψης της επιστολής και ακολούθησε, στις 20 Μαρτίου 1992, η αποστολή εκ μέρους του πρώτου αιτητή επιταγής για το ποσό των £200 ως προκαταβολή "για την άδεια για την τοποθέτηση καρέκλων, τραπεζακιών ή άλλων αντικειμένων" για τη θερινή περίοδο 1992. Ο πρώτος αιτητής επανήλθε με νέα επιστολή του δικηγόρου του ημερομηνίας 31 Μαρτίου 1992. Αναφέρθηκε σε "προειδοποίηση" υπαλλήλων των καθ' ων η αίτηση για μετακίνηση των αντικειμένων που είχαν στην παραλία και επισήμανε πως "υλοποίηση της προειδοποίησης

αυτής θα είναι αντίθετη με το Νόμο 15(Ι)/92 (της 28 Σεπτεμβρίου 1992) που παρέτεινε τη χρονική ισχύ κάθε άδειας μέχρι 31 Μαΐου 1992" και πως ο πελάτης του, ο πρώτος αιτητής δηλαδή, "έχει άδεια που η ισχύς της παρατάθηκε με την πιο πάνω πρόνοια".

5

Ο Δήμαρχος Λάρνακος είχε διαφορετική άποψη. Με την επιστολή της 7 Απριλίου 1992 χαρακτήρισε παράνομη την τοποθέτηση από τον πρώτο αιτητή "θαλασσιών παιχνιδιών" στην παραλία, τον κάλεσε να τα μετακινήσει και τον προειδοποίησε πως αν δεν συμμορφωνόταν θα λαμβάνονταν εναντίον του "όλα τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία μέτρα". Αυτή η επιστολή, κατά τους αιτητές, ενσωματώνει την πρώτη εκτελεστή απόφαση που εκδόθηκε. Αντιστοιχεί σ' αυτή, όπως διευκρίνησαν, η αιτούμενη θεραπεία για διακήρυξη της ακυρότητας της απόφασης των καθ' ων η αίτηση "να μὴν παραχωρήσει ή να μὴν ανανεώσει την άδεια στον αιτητή ... όπως και κατά τα προηγούμενα χρόνια".

10

15

Ο δικηγόρος του πρώτου αιτητή αντέδρασε με νέα επιστολή ημερομηνίας 9 Απριλίου 1992. Το μέρος της που ενδιαφέρει αναφέρεται και πάλιν στην άποψή του πως ο αιτητής ήταν, κατά το Νόμο, κάτοχος άδειας. Ο Δήμαρχος Λάρνακας απάντησε στις 21 Απριλίου 1992. Αναφέρεται στις πρόνοιες του Νόμου και διατυπώνει την άποψη πως εφόσον ο αιτητής δεν ήταν κάτοχος άδειας πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1989, "δεν μπορεί να επικαλείται οποιοδήποτε δικαίωμα παράτασης." Αυτή η επιστολή, κατά τους αιτητές, περιέχει την δεύτερη εκτελεστή απόφαση.

20

25

Είχαν μεσολαβήσει άλλες δυο επιστολές του Δημάρχου Λάρνακος και οι δυο ημερομηνίας 13 Απριλίου 1992. Με την πρώτη, επεστράφη η επιταγή των £200 που είχε αποσταλεί στους καθ' ων η αίτηση. Με τη δεύτερη, πληροφορείται ο αιτητής για απόφαση του Δήμου να ζητήσει προσφορές για συνεργασία προς τοποθέτηση θαλασσιών παιχνιδιών σε χώρους της παραλίας έναντι εγκεκριμένων θαλασσιών διαύλων. Αυτή η τελευταία επιστολή, κατά τους αιτητές περιέχει την τρίτη εκτελεστή απόφαση.

30

35

Αν η θέση των αιτητών ότι η συζητούμενη άδεια ως πραγματοπαγής και όχι προσωποπαγής κατέληξε να ανήκει σ' αυτόν ήταν ορθή, σημαίνει πως, κατά τους ισχυρισμούς τους, ήταν αδειούχοι, τουλάχιστον ο πρώτος αιτητής, ως εκ των προνοιών του Νόμου. Αν είναι ορθή η θέση του Δημάρχου πως η άδεια είναι προσωποπαγής και πως, εφόσον δεν είχε εκδοθεί στο όνομα του πρώτου αιτητή πριν της 31 Δεκεμβρίου 1989, δε θα ήταν νόμιμο να τίθεται ζήτημα έκδοσης τέτοιας άδειας μετά την πιο πά-

40

νω ημερομηνία και κατά τη διάρκεια της αναστολής, σημαίνει πως η παραχώρηση στον αιτητή των αδειών για το 1990 και το 1991, αν δεν ήταν διευθέτηση στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου, όπως υποστηρίζουν οι καθ' ων η αίτηση, εκδόθηκαν κατ' αντίθεση προς τις ρητές πρόνοιες του Νόμου.

5

Όποια και αν είναι η ορθή θέση οι καθ' ων η αίτηση δεν είχαν κατά νόμο εξουσία για διοικητική παρέμβαση προς διατάραξη του status quo που δημιούργησε ο Νόμος. Όπως δέχθηκαν και οι αιτητές, ο Νόμος δεν πρόβλεψε την υποβολή αίτησης ή την ανάγκη λήψης από την Αρμόδια Αρχή οποιασδήποτε απόφασης σε σχέση με το θέμα της συνέχισης της ισχύος των αδειών που υπήρχαν. Η υπόθεση *Mehmed Ali Rouhi v. Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 84 που επικαλέστηκε ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση είναι, από αυτή την άποψη, σχετική.

10

15

Με αυτά υπόψη, ξενίζει η αναφορά σε άρνηση των καθ' ων η αίτηση να εκδώσουν ή να ανανεώσουν τέτοια άδεια. Εν πάση περιπτώσει, είναι φανερό πως ούτε αίτηση για τέτοια έκδοση ή ανανέωση υποβλήθηκε ούτε απόφαση για μή έκδοση ή μή ανανέωση εκδόθηκε οποτεδήποτε. Η επιστολή του Δημάρχου της 7 Απριλίου 1992, όπως τη διαβάζω, απλώς περιέχει την άποψη πως ο πρώτος αιτητής αυθαίρετα τοποθετεί θαλάσσια παιχνίδια στην παραλία και γι' αυτό καλείται να τα μετακινήσει.

20

25

Ισχύουν τα ίδια και ως προς τις επόμενες επιστολές. Εκείνη της 21 Απριλίου 1992 περιέχει την σύντομη νομική τοποθέτηση του θέματος, όπως την αντιλαμβάνεται ο Δήμαρχος και αυτό σε απάντηση της αντίθετης νομικής ανάλυσης που συνοψίστηκε στις επιστολές του δικηγόρου του πρώτου αιτητή που προηγήθηκαν. Η ζήτηση προσφορών για συνεργασία αποτελούσε την προέκταση της άποψης πως, ως νομική πραγματικότητα, δεν υπήρχε έγκυρη άδεια υπέρ των αιτητών.

30

Δεν περιέχεται σε οποιαδήποτε από τις επιστολές έκφραση βούλησης προς παραγωγή έννομου αποτελέσματος. Οι επιστολές δεν απέβλεψαν στην ούτε επέφεραν τη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάργηση οποιασδήποτε νομικής κατάστασης: εξ ου και δε στάλθηκαν κατ' εφαρμογή οποιασδήποτε απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου αλλά με πρωτοβουλία του Δημάρχου, για να εγείρουν οι αιτητές και ζήτημα αρμοδιότητας.

35

40

Όπως το βλέπω, με αφορμή τις προειδοποιήσεις για μετακίνηση των ειδών του πρώτου αιτητή από την παραλία, εκδηλώ-

5 θηκε αντιγωνμία ως προς το αν νόμιμα ή παράνομα τα είδη εκεί-
να βρίσκονταν εκεί. Δεν εμπίπτει στην δικαιοδοσία του Ανωτά-
του Δικαστηρίου στα πλαίσια του Άρθρου 146 του Συντάγματος
ο έλεγχος της ορθότητας γνώμης που εκφράζεται αλλά ούτε και
η διασφάλιση της άσκησης δικαιώματος που ο πολίτης ισχυρί-
ζεται ότι έχει εκ του Νόμου. Το γεγονός της έκδοσης των αδειών
για το 1990 και 1991 δε διαφοροποιεί τα πράγματα. Ανεξάρτη-
τα από αν υποδηλώνουν διαφορετική αντίκριση του θέματος
10 κατά την εποχή εκείνη, κακώς και αντίθετα προς το Νόμο ή απο-
τελούν ρύθμιση στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου όπως διαζευ-
κτικά υποστηρίζουν οι καθ' ων αίτηση.

15 Οι επιστολές που αναφέρθηκαν δεν περιέχουν εκτελεστές απο-
φάσεις και η προσφυγή δεν εγείρει θέμα σε σχέση με το οποίο μπο-
ρεί να ασκηθεί η αναθεωρητική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου.

20 Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των αιτητών.
Τα έξοδα να υπολογιστούν από το Πρωτοκολλητήριο για να
εγκριθούν από το Δικαστήριο.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα σε βάρος των αιτητών.*